

διὰ καὶ εἶπε μὲ ἄτονεν φωνήν : «Εἰπέτε εἰς τὴν Miss Evans νὰ πάγι περίπατον μόνον τὴν Λιλή μέσα εἰς τὸ ἀμαξάκι της· σεῖς θὰ ἔλθετε μαζί μου, όντα πάμε εἰς τὴν Κηφισιώναν ἀμέσως μετά τὸ πρόγευμα».

Καὶ ἐνῶ τὰ παιδιά ἔξηρχοντο εὐχαριστημένα καὶ χοροπηδῶντα, ἐκείνη ἐπῆρε τὰ blues εἰς τὰ χέρια της, ἥνοιξεν ἔνα βιβλίον καὶ τὰ ἑτοποθέτησε προσεκτικῶς μεταξὺ δύο φύλλων. «Ἐπειτα ἐκάθισε πρὸ τοῦ μικροῦ κομψοῦ γραφείου της, ἐστίριξε τὸ κεφάλι της μελαγχολικά εἰς τὸ ἔνα χέρι, ἐκλεισε νὰ μάτια καὶ ἐψιθύρισεν : «Ein Walzertraum?»

ΔΑΦΝΗ ΛΩΡΑ

Η ΑΝΤΙΚΡΙΤΙΚΗ

«Ο Ροβέρτος Μπράκο, γράφων πρό τυνος εἰς τὸ θεατρικὸν περιοδικόν «Τίρσο» ἔξεφερε τὴν γνώμην δι', οἱ θεατρικοὶ συγγραφεῖς πρέπει ν' ἀπαγούν εἰς τεὺς κριτικοὺς καὶ ν' ἀνασκευάσουν διὰ πεπλαγμένα καὶ ἀνακριβῆ γράφουν οἱ τελευταῖοι αὐτοὶ — γὰ γίνεται διλαδὴ ἔνα είδος κριτικῆς τῆς κριτικῆς.

«Ο θεατρικὸς συγγραφεὺς, κατὰ τὸν Μπράκο, ἔχει ὑποχρέωσιν νὰ ὑπερασπίζῃ τὸ ἔργον του καὶ νὰ μὴ ἀφίγῃ τὸν καθένα νὰ λέγῃ δι' αὐτὸ δι', τι θέλει.

Πολὺ πιθανὸν γὰ γράφῃ δικριτικὸς δις δὲν ἔργον δὲν ἔχει ἀξίαν. «Ο συγγραφεὺς φ' ἀνασκευάσῃ τὴν γνώμην αὐτὴν καὶ θὰ δεῖξῃ ποὺ ἔγκειται ή ἀξία τοῦ ἔργου.

Εἰς τὸν Μπράκο ἀπαντᾷ δὲ Ρενάτο Σιμόνι καταδεκτῶν μὲ λογικότατα ἐπιχειρήματα, διεὶς ή κριτικὴ τῆς κριτικῆς φ' ἀποτελέσῃ ἔνα είδος φαύλου κύκλου καὶ ἀντὶ νῦ καταστήσῃ καταφαγετέραν, τούτωντὸν θὰ ὑποβιβάσῃ τὴν ἀξίαν τὴν ὅποιαν δυνατὸν γὰ ἔχῃ δικριτικὸν ἔργον.

Ο κριτικὸς θὰ προσπαθῇ νὰ καθορίζῃ τὴν ἀξίαν τῆς κωμῳδίας ή τοῦ δράματος καὶ δι συγγραφεὺς θὰ καταγίνεται κατόπιν εἰς τὸ γὰ καθορίσῃ τὴν ἀξίαν τοῦ κριτικοῦ.

Πολος ἐκ τῶν δύο θὰ σκεφθῇ λογικώτερον, πεινασθεὶς τῶν δύο θὰ αὐθόσκεται ἐν τῷ δικαίῳ ;

«Τοσος—γράφει δι Σιμόνι—γὰ γομίσουν μερικοὶ διεὶς κεριάζεται αὐτοῦ τοῦ ίδους ή συζήτησις διὰ γὰ ἐκθέσεων τὰς γνώμας των καὶ δι συγγραφεὺς καὶ δι κριτικός.

«Ἄλλα δὲ μὲν πρώτος ἐκ τῶν δύο, τὴν γνώμην τεν τὴν ἔχῃ ἢδη ἐκφέρει εἰς τὴν παράστασιν, δὲ δεῖ δεύτερος εἰς τὴν κριτικήν.

«Ἐάν τὸ κοινὸν δὲν ἔννοθεταί τὰς γνώμας αὐτὰς εἰς τὴν παράστασιν καὶ εἰς τὴν κριτικὴν τῆς κριτικῆς ;

«Ἀπὸ δια δοσα γράφει δι κριτικὸς εἰς δύο καὶ τρεῖς πολλάκις στήλας, ἔνα πρᾶγμα ἀντιλαμβάνεται δι ἀγαγνώστης : διεὶς δηλαδὴ τὸ ἔργον εἰνες ὠραίον ή ἀσχημον Τὸ ίδιο θὰ καταλάβῃ καὶ ἀπὸ τὴν ἀντικριτικήν τοῦ συγγραφέως.

Καὶ ἐπειδὴ δὲν είνες δυνατὸν γὰ ὑπάρξῃ συγγραφεύς δι πολος γὰ εἴτη δι τὸ ἔργον του εἰς ἀσχημον, δι ἀγαγνώστης τῆς ἡδονῆς φερόδος ή τοῦ περιοδικοῦ θὰ δώῃ περιουστέραν πίστην εἰς τὸν κριτικὸν, ποὺ ἔχει συνειδήση γὰ τὸν ἀκούγητα τακτικὰ καὶ ἔχει εἰς αὐτοὺς ἀπόλυτον δικτιστούνην, ἀπὸ τὴν κριτικήν του δὲ περιμένει γὰ φωτισθῇ διὰ ν' ἀποφασίσῃ εἰς ποτὸν θέατρον θὰ ὑπάγῃ τὸ βράδυ.

«Ἄλλ' ἔρχεται τώρα τὸ ἔργωτημα : ἔχει τὸ δικαίωμα δι καθένας γὰ κατηγορῆ τὰ ἔργα μας ;

— Φαίνεται διεὶς τὸ ἔχει—ἀπαντᾷ δι Σιμόνι.

«Η θεατρικὴ τέχνη ἔχει πολλὰ καλά, ἀλλὰ ἔχει καὶ τὰ κακά της. Καὶ ἐπὸ αὐτὰ είνε γὰ ἀνέχονται οἱ συγγραφεῖς τὰς δυομερεῖς κριτικάς.

«Ἄλλως τε ὑπάρχουν καὶ σύμμετες καὶ αὐταὶ ἀκριβῶς είνε ἕκειναι ποὺ ἔχουν μεγαλειτέραν σημασίαν.

Καὶ δὲν είνε μόνον αὐτό. «Οταν ἀπαξ καθιερωθῇ δι

ἀντικριτική, θὰ ἐπεκταθῇ καὶ εἰς ἄλλας τέχνας μὴ ἔξαιρουμένης οἰδὲ τῆς κοινοβουλευτικῆς.

Καὶ τότε δὲν θὰ διαβάζῃ καὶ Σὲν φ' ἀκούῃ κανεὶς ἀλλο παρὰ ὑβρεολόγια.

«Ο Σιμόνι τελειώνει τὸ ἀρθρον του μὲ ἓνα ὠραίον φιλοφρόνημα τὸ δύοπον ἀποτελεῖται εἰς τὸν Μπράκο.

«Ἐτι τὴν κριτικὴν—γράφει—ποὺ δὲν σου ἀρέσει καὶ εἰς ἄλλην — τὸν πολυπληθεστέραν βίβαια — ποὺ σου ἀρέσει ἀπαντᾶς ἀγέναθεν θαυμάσια. «Ἐξακολούθησε ν' ἀπαντᾶς κατὰ τὸν ίδιον τρόπον καὶ εἰς τὸ μέλλον : Γράφε ὠραίας κωμωδίας».

Ο ΑΠΟΛΛΩΝ ΤΗΣ ΣΕΡΣΙΔΑ

Τὸν Μάρτιον τοῦ 1910 ἐνεργούμενης ἐκσκαφῆς ἔν τινι ιδιοκτησίᾳ Γάλλου πολίτου ἐν Σερσίλ τῆς Αλγερίας, ἀγενάλινθόθη αὔρην ὠραίον ἀλλὰ παραμορφωμένον πως ἀγάλμα τοῦ Ἀπόλλωνος εἰς τεμάχια ἐντὸς τοῦ ἐδάφους.

Κατόπιν συντηρήσων, ἥχθησαν οἱ ἀρχαιολόγοι εἰς τὸ συμπέρασμα διεὶς δι Απόλλων οὗτος ἡτο ἀντιτεύπονταί τον ἐλληνικόν, προτέλεος τοῦ Β' μ. Αἰώνος. Πρόκειται περὶ τύπου ἀγγώτου εἰσέτι. Τὸ ὑψος είνε 2 μ. καὶ 10 ἑκ. Τὸ ἀγάλμα παραμένει ἔκτοτε ἔν τινι δωματίῳ τοῦ δημαρχείου τῆς Σερσίλ, ἥδη δὲ ἀγενικήθη τὸ ζήτημα ἀν τὸ ἀγάλμα ἀνήκει εἰς τὸν ιδιοκτήτην τοῦ κτημάτος ἡ εἰς τὸ Κράτος.

—•—